

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 35. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Tirsdag den 24. juni 2014

Tidspunkt: Kl. 15.20

Sted: Vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V), formand, Morten Bødskov (S), næstformand, Ida Auken (RV), Pia Adelsteen (DF), Per Stig Møller (KF) og Lars Barfoed (KF). Fra Miljøudvalget deltog også Anni Matthiesen (V).

Desuden deltog: Statsminister Helle Thorning-Schmidt og miljøminister Kirsten Brosbøl.

L **Punkt 1. Forelæggelse af mødet i Det Europæiske Råd den 26.-27. juni 2014**

EUU alm. del (13) – bilag 435 (fortroligt) (udkast til kommenteret dagsorden for møde i Det Europæiske Råd 26-27/6-14) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 26-27/6-14 – bilag 1) (dtfo.dk)

EUU alm. del (13) – bilag 499 (fortroligt) (udkast til retningslinjer for konklusioner for møde i Det Europæiske Råd 26-27/6-14) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 26-27/6-14 – bilag 2) (dtfo.dk)

EUU alm. del (13) – bilag 540 (fortroligt) (udkast til konklusioner for møde i Det Europæiske Råd 26-27/6-14) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 26-27/6-14 – bilag 4) (dtfo.dk)

EUU alm. del (13) – bilag 542 (fortroligt) (udkast til erklæring om EU's strategiske dagsorden i de kommende år) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 26-27/6-14 – bilag 5) (dtfo.dk)

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

L Punkt 2. Samråd med statsministeren om samrådsspørgsmål I om velfærdsydelse

EUU alm. del (13) – samrådsspørgsmål I

EUU alm. del (13) – bilag 536 (kopi af svar på § 20 spørgsmål S 1218 + S 1219)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (13) – bilag 513 (side 1031, senest behandlet i EUU 28/5-14)

Samrådsspørgsmål I

Stillet af Eva Kjer Hansen (V)

”Statsministeren bedes – eventuelt på et lukket samråd – redegøre for de kontakter med andre lande, statsministeren har haft vedrørende adgangen til velfærdsydelse. Forud for samrådet bedes statsministeren oversende – eventuelt i fortrolig form – den korrespondance, regeringen har haft med kommissionsformand Barroso vedrørende adgangen til velfærdsydelse.”

Punktet blev behandlet for lukkede døre.

Punkt 3. Samråd med miljøministeren vedrørende samrådsspørgsmål A ad KOM (2013) 0920 om reduktionsmålene i NEC-direktivet under Luftpakken

KOM (2013) 0920 – samrådsspørgsmål A

KOM (2013) 0920 – bilag 2 (henvendelse af 3/6-14 fra Landbrug og Fødevarer)

KOM (2013) 0920 – bilag 3 (referat af miljøministerens indlæg på miljørådsmødet 12/6-14 vedr. NEC-direktivet under Luftpakken)

KOM (2013) 0920 – bilag 4 (referat af punkt 3.2 vedr. om reduktionsmålene i NEC-direktivet under luftpakken)

Samrådsspørgsmål A:

Stillet af Eva Kjer Hansen på vegne af Europaudvalget

”Ministeren bedes forklare, hvorfor hun ikke – som lovet på Europaudvalgets møde den 4. juni 2014 – har taget forbehold for reduktionsmålene i luftpakken på rådsmødet (miljø) den 12. juni 2014.”

Formanden takkede ministeren for at være mødt op i udvalget med få dages varsel. Formålet med samrådet var at få afklaret indholdet af ministerens forlæggelse på europaudvalgsmødet den 4. juni og ministerens udtalelser på det efterfølgende rådsmøde den 12. juni. Referater fra begge møder var blevet udsendt, og formanden henviste i første omgang til referatet fra udvalgsmødet. Miljøministeren havde meget klart sagt, at regeringen tager forbehold for reduktionsmålene i Kommissionens luftpakke, og at ”Gøteborg-protokollens tal var meldt ind i forbindelse med forhandlingerne i 2012, og 2030-målene var Kommissionens bud på, hvad man skal nå i 2030. Det er så der, regeringen nu tager forbehold for de konkrete reduktionsmål”. Ministeren havde nævnt forbeholdet igen, idet hun sagde, at ”forbeholdet for reduktion af emission af ammoniak angik både 2020 og 2030”.

Formanden var derfor blevet forbavset over, at der ikke blev taget forbehold på rådsmødet, men blot henvist til nogle tekniske drøftelser. Der var altså ingen udtalelser, der var i tråd med ministerens formuleringer af regeringens holdning på mødet i Europaudvalget. Det bad hun ministeren kommentere.

Miljøministeren: Tak for muligheden for at komme her i udvalget og få de her ting afklaret. Jeg vil gerne starte med at slå fuldstændig fast, så det er hævet over enhver tvivl, at jeg aldrig kunne drømme om at sige noget eller love noget over for Folketinget, som jeg ikke efterfølgende vil efterleve. Jeg vil naturligvis heller aldrig sige noget i en forhandling i EU, der går ud over regeringens holdning eller mandat fra Folketinget. Det må der ikke herske tvivl om. Derfor er jeg selvfølgelig kun interesseret i, at vi får en afklaring af eventuelle misforståelser, der måtte være opstået i kølvandet af vores samråd den 4. juni og i forbindelse med Luxembourgsmødet den 12. juni.

Jeg har haft vanskeligt ved at genkende den historie, der har været bragt i pressen, i forhold til det, jeg faktisk har sagt i Folketingets Europaudvalg og på rådsmødet. Jeg kan konstatere, at afskrifterne fra samrådet, som Landbrug & Fødevarer har cirkuleret til pressen, og som har givet anledning til det her samråd, ikke er fyldestgørende. Det er ikke en fuld afskrift af samrådet, men alene klip af mine svar, og således mangler afskrifterne af de spørgsmål, som jeg svarede på. Og når man ikke gengiver den fulde kontekst fra samrådet, men alene gengiver mine svar isoleret, er der skabt grundlag for misforståelser. Og det er lige præcis det, jeg fornemmer der er sket i denne sag, og derfor hilser jeg det velkomment, at vi får opklaret, hvad der rent faktisk er sagt og gjort.

På samrådet den 4. juni her i udvalget orienterede jeg om, at vi på rådsmødet skulle have en første politisk drøftelse af Kommissionens forslag til NEC-direktivet. Jeg fremlagde regeringens foreløbige holdning til Kommissionens forslag til NEC-direktivet. Denne holdning er, som proceduren foreskriver, udtrykt i det samlenotat, som jeg sendte til Folketingets Europaudvalg inden samrådet. Jeg gjorde på samrådet en del ud af at forklare, at regeringen endnu ikke har taget stilling til den del af Kommissionens forslag, der indeholder reduktionsmålsætningerne for Danmark. Vi er i færd med at analysere konsekvenserne af forslaget, og først når vi er færdige med det, kan vi fastlægge en regeringsholdning. Derfor sagde jeg, at vi i den foreløbige regeringsholdning tager et forbehold for denne del af Kommissionens forslag.

Udvalget har fået oversendt en kopi af samrådsnotitsen, som jeg benyttede under samrådet. Lad mig citere det relevante afsnit helt præcist: "Som sagt er vi i færd med, men endnu ikke færdige med at fastlægge regeringens holdning til de konkrete reduktionsmål for disse stoffer. I den forbindelse ser vi naturligvis på balancen mellem omkostninger og de positive effekter og på balancen mellem de hidtidige og fremtidige indsatser i Danmark og i de øvrige EU-lande. I den foreløbige regeringsholdning nøjes vi derfor for indeværende med at hilse formålet for Kommissionens forslag velkomment og tage forbehold for reduktionsmålene, indtil vi har færdiggjort vores arbejde". Bemærk venligst, at jeg specifikt siger, at vi i den foreløbige regeringsholdning tager et forbehold for reduktionsmålene. Jeg refererede til den foreløbige regeringsholdning, som fremgår af samlenotatet. Og jeg forklarer, at regeringen endnu ikke har fastlagt en holdning til den del af Kommissionens forslag, der omhandler reduktionsmålsætningerne for 2020 og 2030. Jeg sagde således ikke, at jeg ville tage et forbehold over for reduktionsmålene på selve rådsmødet. Senere under samrådet vendte vi tilbage til emnet flere gange, og når man lytter det igennem, vil det ligeledes stå klart, at jeg heller ikke der på noget tidspunkt sagde, at jeg på rådsmødet ville tage et sådant forbehold over for reduktionsmålene, og der blev heller ikke specifikt spurgt hertil. Man kan så spørge, om det alligevel ikke havde været på sin plads, at jeg havde taget et forbehold på rådsmødet, nu, hvor regeringen ikke har fastlagt en holdning til reduktionsmålene i Kommissionens forslag. Mit svar til det er, at det var der ganske enkelt ikke behov for på rådsmødet. Lad mig forklare hvorfor.

For det første: Danmark har allerede taget et undersøgelsesforbehold over for Kommissionens forslag. Det er helt fast praksis, at vores embedsmænd i EU-repræsentationen i

Bruxelles, der til daglig forhandler EU-sagerne, altid tager et undersøgelsesforbehold, når der starter forhandlinger i Rådet af sager, hvor regeringen endnu ikke har fastlagt en dansk holdning. Danmark tog således et undersøgelsesforbehold ved det første forhandlingsmøde i Rådet den 24. marts, og vi gentog det i øvrigt den 14. april. Så Danmark er altså i Rådet noteret for et forbehold over for forslaget. Og det er alle medlemsstaterne og Kommissionen bekendt med.

For det andet var det ikke relevant, at jeg på rådsmødet skulle tage et specifikt forbehold over for Kommissionens forslag til reduktionsmål af den simple grund, at reduktionsmålene ikke skulle diskuteres på rådsmødet. I Rådet havde vi nemlig alene en første indledende og ganske overordnet politisk drøftelse af Kommissionens forslag. Udgangspunktet for drøftelsen var to spørgsmål stillet af det græske formandskab. Og ingen af disse spørgsmål var relateret til det specifikke reduktionsmål i forslaget. Så i min tale på rådsmødet kom jeg slet ikke ind på de konkrete reduktionsmål, og der var heller ikke anledning til, at jeg skulle tage forbehold. Der var tale om en åben, transmitteret debat fra rådsmødet, så alle og enhver kan afspille den på nettet. Og jeg oversender selvfølgelig også gerne min taleseddel fra rådsmødet, såfremt udvalget måtte ønske det.

Lad mig blot for en god ordens skyld gentage pointerne fra mit indlæg. Jeg indledte med at sige, at luftforurening er et alvorligt problem, som vi i EU skal gøre noget ved, og at jeg derfor var tilfreds med, at Kommissionen har fremsat sit forslag. Derefter understregede jeg, at vi har nogle vanskelige politiske forhandlinger foran os, hvor vi skal finde den rette balance mellem miljøhensyn, økonomiske byrder og medlemsstaternes individuelle forpligtelser. Det var hovedpointen i mit indlæg. Og det var også det, jeg sagde her i samrådet den 4. juni. Herefter besvarede jeg kort de to spørgsmål, som formandskabet havde stillet til Rådet. Det første spørgsmål gik på, om medlemsstaterne var enige i den strategiske tilgang i forslaget med reduktionsmål for både 2020 og 2030. Hertil svarede jeg bekræftende. Endelig besvarede jeg formandskabets andet spørgsmål, der gik på, om man var enig i, at der var behov for at regulere luftforureningen i landbrugssektoren under NEC-direktivet. Hertil svarede jeg, at det er nødvendigt at aktivere landbruget på en god og balanceret måde. Jeg fremhævede særlig ammoniak og opfordrede de andre medlemsstater til at følge det danske eksempel, hvor vi jo med husdyrgodkendelsesloven fra 2006 har foretaget store reduktioner i landbrugets ammoniakudledninger. Det var mine hovedpointer fra rådsmødet. Og det ligger som sagt alt sammen inden for den foreløbige regeringsholdning i samlenotatet og min orientering af udvalget den 4. juni.

Jeg håber, at det nu står klart, hvad der er sagt og gjort i denne sag. Inden jeg runder af, vil jeg også gerne komme ind på det politiske i sagen. Jeg er selvfølgelig fuldt opmærksom på, at nogle partier og Landbrug & Fødevarer ikke støtter det danske 2020-reduktionskrav for ammoniak på 24 pct., og at man derfor ønsker, at regeringen straks skal rejse denne problemstilling i Bruxelles. Det tror jeg, alle er klar over.

Men det ændrer jo ikke ved, at regeringen endnu ikke har fastlagt sin holdning til det specifikke spørgsmål om det konkrete reduktionsmål - og specifikt ammoniak. Derfor kan vi selvfølgelig heller ikke kan sige noget som helst om det i Bruxelles. Det ville jo være at

foregribe den regeringsholdning, som vi endnu ikke har fastlagt. Og det ville faktisk være i decideret strid med de spilleregler, der er mellem regering og Folketing på EU-området, hvis regeringen problematiserede noget i Bruxelles, før det er fastlagt i et samlenotat, der er oversendt til Folketinget. Det eneste, regeringen kan gøre, er at tage et undersøgelsesforbehold i Rådet, indtil vi har fastlagt vores holdning. Og det er præcis det, vi har gjort.

Så for at opsummere her til sidst vil jeg gerne gentage, at for det første sagde jeg ikke på samrådet den 4. juni, at jeg ville tage et forbehold på rådsmødet, og der blev heller ikke spurgt specifikt til det. For det andet har Danmark allerede taget et generelt undersøgelsesforbehold i forhandlingerne i Rådet. For det tredje er det ikke var relevant at udtrykke et dansk forbehold i forhold til reduktionsmålene på rådsmødet, idet de politiske drøftelser ikke relaterede sig hertil. For det fjerde havde det ikke været i overensstemmelse med den foreløbige danske holdning at udtrykke specifikke forbehold for specifikke reduktionsmål, hvor der endnu ikke er fastlagt en holdning. For det femte var mine udtalelser på rådsmødet i fuld overensstemmelse med regeringens foreløbige holdning og min orientering af Folketingets Europaudvalg den 4. juni.

Jeg er selvfølgelig ærgerlig over, at der åbenbart er opstået misforståelser omkring alt dette, men jeg vil gerne fastholde, hvad jeg sagde indledningsvis: Jeg kunne naturligvis aldrig drømme om at sige eller gøre noget i EU, der går ud over regeringens holdning eller mandat fra Folketinget - eller hvad jeg i øvrigt har sagt og lovet i Folketinget. Og det har jeg heller ikke gjort i denne sag.

Tak for ordet.

Formanden takkede for besvarelsen. Hun understregede, at ministre forelægger rådsmødedagsordenspunkter og eventuelle forhandlingsoplæg på udvalgsmøderne til diskussion i udvalget. Hun havde ikke sagt, at ministeren var gået ud over sit mandat. Der var jo ikke givet noget mandat på området, og ministeren havde sagt, at hun ville vende tilbage med et forhandlingsoplæg - muligvis først til næste år. Det handlede derimod om, at ministeren i sin forelæggelse i udvalget havde brugt visse formuleringer - navnlig ordet forbehold - og dermed givet indtryk af, at hun ville sige tilsvarende på rådsmødet. Ministeren havde ikke sagt, at hun ikke ville nævne forbeholdene på rådsmødet. I den henseende ville formanden gerne appellere til, at ministeren havde været mere tydelig i, hvad hun havde tænkt sig at sige på rådsmødet. Det var jo den holdning, der skulle afdækkes, for at man kunne finde ud af, om der var opbakning til regeringens holdninger.

Ministeren forklarede nu, at der ingen grund var til at tage forbehold, men man havde dog taget et undersøgelsesforbehold. Formanden så derfor gerne, at ministeren oversendte en forklaring om proceduren for undersøgelsesforbehold. Hun spurgte, om det for fuldstændighedens skyld og i tråd med en række andre lande ikke ville have været relevant at nævne de forbehold. Det tekniske undersøgelsesforbehold var jo taget, og ministeren havde på udvalgsmødet gjort meget ud af at sige, at man tog forbehold.

Hvad det politiske angik, spurgte formanden, om ministeren kunne følge op på, hvordan reduktionsmålet på 24 pct. var opstået. Hvem havde foretaget hvilke undersøgelser? Og lå der et oprindeligt mandat for indgivelse af det tal?

Anni Matthiesen spurgte, om der var andre lande, der tog forbehold på rådsmødet, eller om der kun var tale om undersøgelsesforbehold. Kunne ministeren i øvrigt sige noget om, hvornår regeringens holdning til reduktionsmålene ville foreligge i sin endelige form?

Miljøministeren gentog, at Danmark to gange på embedsmandsniveau havde meddelt det danske undersøgelsesforbehold. Proceduren er, at når Kommissionen fremlægger et forslag til et direktiv eller en forordning, som skal besluttet efter den almindelige lovgivningsprocedure, sættes det på dagsordenen i den relevante arbejdsgruppe. Den attaché, der forhandler forslaget, vil tage både et undersøgelsesforbehold og et parlamentarisk forbehold, når den første egentlige drøftelse af forslaget gennemføres. Det er derfor ikke kutyme, at ministeren tager undersøgelsesforbehold i de indledende politiske drøftelser på rådsmødet, medmindre der lægges op til, at man træffer beslutninger af en art. Når regeringen har fastlagt sin holdning til forslaget, løftes undersøgelsesforbeholdet, og den danske mening gives til kende. Den danske forhandler tilkendegiver på det tidspunkt, at der stadig er et parlamentarisk forbehold, indtil Folketinget har givet et forhandlingsoplæg. Når regeringen har taget forhandlingsoplæg i Folketinget, løfter Danmark også sit parlamentariske forbehold. Det vil typisk ske bilateralt til rådssekretariatet. Et parlamentarisk forbehold eller et undersøgelsesforbehold vil typisk blive hævet i forbindelse med arbejdsgruppens behandling af sagen eller i COREPER som led i forberedelsen af rådsmødet. Det sker altså normalt ikke på selve rådsmødet, medmindre folketingsmandatet er blevet taget i dagene mellem COREPER og rådsmødet, og såfremt der på rådsmødet skal tages beslutninger i sagen.

Med henvisning til formandens bemærkning om, at det var en fordel at være tydelig, gentog ministeren, at hvis man læser udskriftet fra samrådet og ser på, hvad hun havde sagt i sin forelæggelse, hvor hun klart tilkendegav, at forbeholdet var i den foreløbige regeringsholdning, kunne man også konstatere, at der ikke var blevet spurgt, om ministeren ville tage forbehold på rådsmødet. Hun mente dermed, at det stod klart, at udtalelserne var relateret til den foreløbige regeringsholdning og skulle ses i sammenhæng med hendes indledende tale på udvalgsmødet. Ministeren tilføjede, at hun ville sørge for skriftligt at give besked om, hvornår der var taget forbehold, og hvad det gik ud på.

Til formanden og Anni Matthiesen sagde ministeren også, at i henhold til Udenrigsministeriets skriftlige indberetning fra rådsmødet havde kun Kroatien specifikt givet udtryk for et undersøgelsesforbehold, idet den kroatisk minister afventede en position på metan. Andre lande kom ind på behovet for at opnå mere viden på området, men det var som en del af en aktiv stillingtagen til forslaget. Danmark havde allerede taget et undersøgelsesforbehold, som både Rådet og Kommissionen var bekendt med.

Hvad angår reduktionsmålet på 24 pct., forklarede ministeren, at det specifikke mål baserer sig på tal fra Nationalt Center for Miljø og Energi, DCE. Folketinget blev orienteret både før og efter forhandlingerne af Gøteborgprotokollen i maj 2012. Før forhandlingerne orienterede den daværende miljøminister Folketinget om regeringens holdning til de centrale emner i forhandlingerne. Det skete i et orienteringsnotat oversendt den 25. april 2012. Heraf fremgik det, at EU-landene forpligter sig til på rimelig ensartet vis at fastsætte reduktioner for allerede besluttede tiltag, jævnfør eksisterende eller national lovgivning, frem mod 2020. Det fremgik, at Danmark tilslutter sig de nye nationale reduktionslofter, der svarer til den danske fremskrivning af de fem stoffer for 2020. Efter forhandlingerne var Folketinget igen blevet orienteret ved oversendelse af et referat den 22. maj 2012, hvoraf det fremgik, at forhandlingerne resulterede i en ny protokol, der fastsætter mål for nationale reduktioner af luftforurening for 2020. De konkrete mål var opremset, herunder også de 24 pct. for ammoniak.

Over for Anni Matthiesen påpegede ministeren i øvrigt, at hun på mødet den 4. juni havde sagt, at hun håbede, at regeringens holdning kunne fastlægges inden sommerferien. Hun havde dog ikke lovet det. Nu var man så tæt på sommerferien, at hun kunne sige, at holdningen ville blive fastlagt lige på den anden side af sommerferien.

Formanden takkede for meldingen og sagde, at man så allerede nu kunne aftale et nyt samråd. Formanden ville derfor gemme den politiske diskussion, men ville gerne kommentere ministerens udsagn om, at udvalget ikke havde spurgt til, om ministeren ville gentage sine udtalelser fra udvalgsmødet på rådsmødet. Over for ministeren og repræsentanten fra Udenrigsministeriet fremhævede formanden, at det vil blive temmelig besværligt, hvis man skal til at lave sådanne aftaler om forelæggelser i udvalget. Udvalget skal kunne have tillid til, at ministerens forelæggelser afspejler det, der bliver sagt på rådsmødet. Ministeren havde selv i sin forelæggelse brugt vendingen "at tage forbehold" – man vidste fra Folketinget, at det er rimelig alvorligt at tage forbehold, hvilket den generelle debat i sagen også havde afspejlet. Ministeren havde ikke på noget tidspunkt i sine svar til formanden på mødet den 4. juni nævnt, at Danmark havde taget et teknisk undersøgelsesforbehold, og at hun ikke havde tænkt sig at bruge ordet forbehold på rådsmødet. Tværtimod havde ministerens svar bestyrket formanden i, at ministeren ønskede at tage et dansk forbehold for reduktionsmålene. Formanden håbede ikke, at udvalget skulle tage det så bogstaveligt, som ministeren havde udtrykt det, at udvalget ikke havde spurgt til, om hun havde tænkt sig at sige tilsvarende på rådsmødet. Hvis det var holdningen, måtte man revidere reglerne for forelæggelser i udvalgsregi.

Formanden ville afvente en fortsat diskussion efter sommerferien, når der foreligger en mere detaljeret gennemgang af de oprindelige tal af, hvem der står bag dem, hvem der har været konsulteret, og i givet fald hvordan regeringen vil bære sig ad med at få tallene ændret.

Morten Bødskov sagde, at Socialdemokratiet ikke fandt grundlag for at kritisere ministeren. Når man læste referatet fra udvalgets møde, fremgik det af indledningen, at man havde med tal at gøre, som skulle belyses grundigere. I lyset af debatten, der blev søsat

af Landbrug & Fødevarer, burde man se regeringens ageren som en fremstrakt hånd til et vanskeligt emne: Regeringen vil se på tallene igen og se på, hvordan det kan være, at man startede på 24 pct. og havnede på 15 pct. Det måtte være den rigtige måde at gøre det på, og han mente ikke, at det, der var blevet sagt, kunne tolkes, som om man skulle have taget et forbehold. Referatet fra mødet var spækket med udtalelser om at tage hensyn til grundigere overvejelser og belysninger og lave videre analysearbejde, som vil munde ud i en stillingtagen til de konkrete reduktionsmål. På det grundlag havde han svært ved at se, hvordan man kunne tage forbehold i den videre færd.

Han gav formanden ret i, at luftpakken udgjorde en vigtig diskussion - også i forhold til vækst og beskæftigelse - og når man kommer videre i processen, ville det være naturligt at debattere den yderligere. Spørgsmålets vigtighed var også grunden til, at regeringen havde givet den fremstrakte hånd og ville se på tallene endnu en gang.

Pia Adelsteen støttede formandens udtalelser om, hvad der bliver sagt på europaudvalgsmøderne. I udvalget er man vant til samlenotater, og selv havde hun en klar forventning om, at det, der står som regeringens holdning, i samlenotatet også bliver udtrykt på rådsmøderne – specielt hvis det bliver sagt på udvalgsmøderne. Hun havde aldrig hørt om et undersøgelsesforbehold på embedsmandsniveau. Hun var godt klar over, at det ikke var ministrene, der forhandlede hele tiden, men gik ud fra, at så længe embedsmændene er i gang med at diskutere og finde ud af, hvad landene kan blive enige om, er der principielt forbehold for alt. I bund og grund er det jo politikerne, der tager beslutningerne, og hun var ikke interesseret i et større embedsmandsvælde end det eksisterende.

Miljøministeren svarede formanden, at hun på samrådet den 4. juni havde redegjort for regeringens holdning ud fra samlenotatet. Det fremgik også meget klart af hendes forelæggelse, at hendes henvisning til forbehold handlede om, at regeringen i sin foreløbige holdning tog et forbehold for de specifikke reduktionsmål. Formanden måtte vide, at et samlenotat ikke var en taleseddel og dermed ikke fremsætter ord for ord, hvad der bliver sagt på rådsmøderne. Ministeren fastholdt, at hun på udvalgsmødet havde forklaret den foreløbige regeringsholdning, og at der er endnu ikke var fastlagt en holdning til reduktionsmålene. På formandens spørgsmål på udvalgsmødet havde hun klart svaret, at regeringen endnu ikke ville komme med tilkendegivelser om de specifikke mål. Det så udvalget måske gerne, at hun gjorde, men det var ikke tilfældet.

Til Pia Adelsteen sagde ministeren, at det var klart, at der skal være overensstemmelse mellem regeringens holdning og det, der bliver sagt på rådsmødet. Hun kunne berolige med, at der var fuld overensstemmelse mellem, hvad regeringen mener, og det, der var blevet sagt på rådsmødet. Det var netop sådan, at regeringen ikke havde fastlagt sin holdning til de specifikke reduktionsmål, og derfor var der ingen tilkendegivelser fra hendes side i den meget overordnede politiske drøftelse på rådsmødet. Hun tilføjede, at det naturligvis altid var politikerne, der træffer beslutningerne, og at der ville blive rig lejlighed til at drøfte regeringens holdning i Folketinget, når den var fastlagt.

Formanden påpegede, at der var tale om den mundtlige forelæggelse i Europaudvalget, og citerede fra ministerens forelæggelse fra udvalgsmødereferatet: "I den foreløbige regeringsholdning nøjes vi derfor for indeværende med at hilse formålet med Kommissionens forslag velkomment og tage forbehold for reduktionsmålene, indtil vi har færdiggjort vores arbejde. Derudover forholder vi os til de øvrige elementer i forslaget". Ifølge rådsmødereferatet havde ministeren gentaget, at hun hilste formålet med Kommissionens forslag velkomment, ligesom ministeren havde kommenteret andre elementer, men hun havde sprunget sætningen om forbehold for reduktionsmål over. Det var kernen: at ministeren i forelæggelse i udvalget siger noget og sjovt nok på rådsmødet kun siger halvdelen af sætningen. Formanden påpegede, at der skal være en forståelse for, at det, ministeren siger på rådsmødet, skal være i overensstemmelse med forelæggelsen i udvalget.

Anni Matthiesen påpegede, at den ene sætning, som ministeren havde valgt at udelade på rådsmødet, kunne betragtes som en af de vigtigste. Hvad var årsagen til, at hun sprang den over? Derudover ville Anni Matthiesen gerne vide, om den tidligere omtalte eksterne analyse af reduktionsmålene var klar, og om der i så fald fandtes et kort resumé, der kunne oversendes.

Miljøministeren svarede, at man nu vendte tilbage til starten på diskussionen – om hun skulle have sagt, at hun ville gøre noget, som hun efterfølgende ikke havde gjort. Det var ikke tilfældet. På samrådet den 4. juni havde hun ikke sagt, at hun ville tage forbehold på rådsmødet, og der blev heller ikke spurgt til det. Danmark havde allerede taget et generelt undersøgelsesforbehold i forhandlingerne i Rådet, og det var ikke relevant at udtrykke det danske forbehold på rådsmødet, fordi det ikke havde relevans for de politiske drøftelser. Det ville ikke have været i overensstemmelse med den foreløbige danske holdning at udtrykke specifikke forbehold over for specifikke reduktionsmål, hvor der endnu ikke var fastlagt en holdning. Ministeren mente, at det, hun havde sagt på rådsmødet, var i fuld overensstemmelse med regeringens foreløbige holdning og det, hun havde orienteret udvalget om. Hun var ærgerlig over misforståelsen og håbede, at den kunne udredes, så der kunne skabes enighed om, hvad der var blevet sagt og gjort.

Om den analyse, som Anni Matthiesen omtalte, og som var baggrunden for regeringens undersøgelsesforbehold, sagde ministeren, at regeringen lægger vægt på at gøre sit arbejde ordentligt og havde fået lavet nogle konsoliderende beregninger på fremskrivningerne. De ville indgå i det videre arbejde med at fastlægge regeringens holdning. Når den var klar efter sommerferien, ville Folketinget få oversendt et revideret rammenotat med regeringens holdning. I den forbindelse ville der selvfølgelig også blive redegjort for beregningsgrundlaget.

Formanden takkede for ministerens besvarelse af samrådet og for tilsagnet om, at man efter sommerferien kan se nærmere på konsekvensvurderingerne.

Mødet sluttede kl. 17.25